

[OPIEC SIĘ *vb pf*

3 sg fut opieczę się.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Upiec się; przen:

Przysłowie: Więc komu mniej potrzeba, najłakomiej zbiera, Zebrawszy, nie wie komu, mizernie umiera. Ano się uganają: niech się, księżę, kurzy, Ukroj, co się opieczę [= bierz, co się da, co jest do wzięcia], nie dbaj, choć się burzy. Lecz takiego nabycia tacy potomkowie Napiją się aż w krasę po duchownej głowie. Apolog 45. [Cf też s.v. UPIEC SIĘ.]

Formacje współrdzenne cf 2. PIEC.

FP